

Triple celebració a la Parròquia de Sant Pere

La Parròquia de Sant Pere, al cor de la ciutat de Lleida, ha acollit el dimecres 11 de març, una triple celebració en un mateix dia. Per un costat, l'aniversari de la beatificació de Francesc Castelló; per un altre, l'inici de les 24 hores de Pregària, que enguany han estat adreçades especialment a l'Església perseguida arreu del món, i en tercer lloc, en coincidir el dia amb la missa mensual de l'Hospitalitat de Lourdes.

Així ho va explicar Mn. Gerard Soler, a una església plena de gom a gom, abans que el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, comencés la celebració eucarística, que va estar concelebrada per

un nodrit grup de mossens i, també, per dos preveres jesuïtes arribats de l'Institut Químic de Sarrià.

Abans d'acabar la celebració de l'Eucaristia, Mn. Gerard va llegir el decret del bisbe Joan, pel qual anomenava Francesc Castelló copatró dels pessebristes de Lleida, i lliurava el pergamí al president de l'Associació llerdenca de Pessebristes, Àngel León.

En acabar l'Eucaristia i exposar-se el Santíssim, va començar la Vetlla de Pregària, que haurien de cloure's 24 hores després, amb la intervenció de dos testimonis sobre la persecució que pateix l'Església avui.

Trobada de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa

Les aportacions del Sr. Bisbe i de la Sra. Begoña Román, han introduït el debat de la Trobada de la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social, celebrada el dissabte, 21 de març, al Col·legi Maristes.

El bisbe Joan ha posat en evidència que ens trobem amb un model social que no funciona ni dona resposta a moltes de les necessitats, on l'escala de valors és molt qüestionable, amb un concepte del bé comú establert que no podem compartir.

Mons. Piris ha demanat ampliar la dimensió moral de les nostres opcions i aprofundir en les dimensions ètiques de les coses. Ha recordat que la paràbola del Bon Samarità és més viva que mai, en denunciar la indiferència multiplica-

da per mil en què vivim, i en recordar que no podem passar de llarg davant les injustícies. La professora Román ha dividit la seva intervenció en tres parts. Primer ha establert què entenem per ètica i moral, ha diferenciat ambdós conceptes i ha posat en evidència com els canvis socials i els temps els alteren.

Tot seguit ha establert quatre conceptes d'ètica —personal, cívica, professional i organitzativa—, les ha definit i explicat.

En la tercera part de la intervenció ha incidit en el fet d'estar amatent a les novetats i als canvis del món actual, però fugint de caure en la «innovatitís» de creure que només el darrer és el més bo. I ha posat com a exemple els 2.000 anys de cristianisme.

AJUDANT A VIURE

La Misericòrdia, fonament d'esperança

En l'Evangelí de Mateu, Jesús ens crida a ser perfectes com ho és Déu, el nostre Pare, perfecció que l'Evangelí de Lluc tradueix per Misericòrdia.

Ja en l'Antic Testament hi ha un debat continu entre l'Israel pecador i rebel, i el Senyor que l'ha triat i li mostra la seva Misericòrdia amb la tendresa d'una mare o d'un pastor que cerca el ramat perdut. Aquesta capacitat de pietat, que és més que perdó, semblaria una feblesa per part de Déu, però és la veritat de la mirada del Creador sobre la criatura, la mirada de qui coneix el cor de l'home, la seva feblesa i també la seva bona voluntat.

És en Jesús on descobrirem clarament allò que és la Misericòrdia. Ell ha vingut a salvar no a jutjar. Ho afirmarà més d'una vegada i escandalitzarà menjant i bevent amb publicans i pecadores i preferint a pobres i exclosos. Ell no fa accepció de persones.

Coneixem l'escàndol que provoca Jesús convidant-se a dinar a casa de Zaqueu, que reconeix haver malversat diners en l'exercici de les seves funcions. I la perplexitat del fariseu que l'havia convidat quan veu que Jesús accepta que se li apropi una pecadora pública i a més compara l'actitud d'aquesta dona amb la del seu amfitrió:

«Li queden perdonats els seus molts pecats perquè mostra molt amor. A qui poc se li perdona, poc amor mostra». Els mateixos Apòstols se sorprenden quan Jesús, a la vora del pou de Jacob, es posa a parlar durant bastant temps amb una samaritana coneguda per viure en una situació més que irregular i a la qual, inclòs, farà confidències revelant-li que Ell és el Messies. Un diàleg tan significatiu com aquella escena de la dona adúltera a la qual acaba animant: «Tampoc jo et condemno. Vés-te'n i d'ara endavant no pequis més». Fins i tot agonitzant en la creu, tindrà temps per a mirar cap a un lladre, condemnat justament, i per dir-li que el portarà amb ell: «T'ho asseguro: avui estaràs amb mi en el Paradís.»

Aquest aspecte del Cor de Crist és un dels que tal vegada ens costa més d'entendre però és on es manifesta més profundament el coneixement que té, alhora, de Déu i de l'home. «No saben el que fan» dirà demanant al seu Pare que perdoni als qui el torturen fins a la mort.

Es comprèn llavors els sentiments de Jesús davant les multituds que són per a Ell com ovelles sense pastor: «Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i jo us alleujaré». Ha vingut perquè tinguem vida i en abundància.

Demanem al Senyor que ens faci conèixer aquest secret de la seva Misericòrdia que és el fonament de la nostra esperança i de l'alegria de saber-nos estimats. Seguim creixent en l'amor i en la confiança, aprenent a entrar en aquest amor misericordiós.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

GABRIEL MAGALHÃES

Evolució en espiral

La Fundació Joan Maragall i l'Abadia de Montserrat van organitzar el 14 de març el 1r Congrés Qüestions de Vida Cristiana, en què intel·lectuals i acadèmics van reflexionar sobre el paper que poden jugar determinats valors compartits per la tradició cristiana i la tradició laica en la recuperació d'un projecte europeu sòlid. Entre els participants hi havia l'escriptor portuguès Gabriel Magalhães.

Podem dir que els valors de la cultura europea continuen vigents?

Sí, però travessen una crisi profunda. Els models econòmics actuals estan molt marcats pel paradigma oriental, asiàtic, que és el que predomina avui. I la gent a Europa, davant aquests paradigmes, protesta, frontalment o a través d'una subtil desesperança que penetra el continent. Aquesta protesta constitueix un senyal que tenim una manera de ser que continua viva i que voldria quelcom diferent del que hi ha.

El cristianisme està fort?

El cristianisme treu les seves forces des de la seva fragilitat. Per això, la idea d'un cristianisme fort, tot i que resulta molt comprensible, no és totalment desitjable. Estic llegint Maragall, que diu que, ferit, el cristianisme és més cristià. Quan al cristianisme se l'entronitza socialment és quan es revela més fràgil; més compromès amb coses que, en essència, no són cristianes.

Per què diu que els valors cristians han patit una evolució en espiral?

Al contrari de l'islam, en l'àmbit cristià no hi ha hagut una aplicació literal dels textos evangèlics. Cada valor proposat per Jesús vola com un estel en el vent dels segles. L'exigència de l'amor al proïsme, per exemple, es transforma en solidaritat, en estat social. El principi de la dignitat de l'home, que és intensament cristià, deriva cap a la carta dels drets humans.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per un empresonat

Senyor, tu mateix vas estar encadenat i jo et veig encara en tot presoner que vaig a visitar.

Dóna força i rectitud a aquest germà teu, perquè aprofiti el temps a la presó per reparar el mal que ha fet.

Il·lumina'ns a tots a fi que puguem veure allò que hi ha d'equivocat en la nostra vida i reparar amb l'amor, amb el compromís i amb l'acció envers els pobres els errors que hem comès. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Los hijos y los arreglos de tipo económico

Creo que he de recordar algo que puede parecer de Perogrullo, pero que no se cumple en la práctica: los arreglos de tipo económico entre cónyuges separados deben resolverse exclusivamente entre

los padres. Al hijo, especialmente si es pequeño, no se le tiene por qué informar de los mismos.

Si los progenitores no logran ponerse de acuerdo, lo más conveniente es que recurran a expertos profesionales, como pueden ser los abogados o los mediadores familiares, pero nunca, nunca, deben manipular al niño para estos menesteres mercantiles. Hemos de preservar la integridad física y mental del menor. ¡Pongamos siempre a salvo al mensajero!

Cuando la cuestión es puramente lingüística, porque los ex no pueden hablarse (aunque sea sólo por teléfono), ya que a las primeras palabras de cambio comienzan a agredirse verbalmente con violentos insultos, lo mejor es que se comuniquen a través del correo electrónico: el e-mail es más aséptico y no permite tanto los calentones verbales.

También hay que evitar poner al hijo o hijos en un conflicto de lealtades entre sus padres separados. ¡En qué gran dilema colocamos al niño cuando le incitamos a que elija a su progenitor preferido! Le metemos de lleno en una íntima contradicción, en un auténtico conflicto de lealtades. Porque habitualmente el hijo quiere por igual a ambos padres. La admirada colega Judith S. Vallerstein dice: Los niños son muy fieles en su amor, enojo y sufrimiento con respecto a sus padres durante toda su vida.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Año Santo de la Misericordia

En la primera comunidad testigo de la Resurrección «todos pensaban y sentían lo mismo»: ¡El Señor ha resucitado!

Hoy, insertos en el eco eterno del ¡Aleluya!, se nos invita a cantar a una sola voz: ¡La misericordia de Dios es eterna!

Hoy, ante la Puerta Santa, en la basílica de San Pedro, se anuncia solemnemente el Año Santo de la Misericordia. Desde el día de la Inmaculada de 2015 hasta el día de Cristo Rey de 2016, el Santo Padre nos convoca a caminar bajo la protección de María. Ella proclama que la misericordia del Señor se extiende de generación en generación y, con la mirada puesta en Jesucristo, Siervo y Señor, Rey rico en misericordia, nos invita a realizar «nuestro camino con el corazón abierto, durante un año, para recibir la indulgencia de Dios, para recibir la misericordia de Dios».

Convocados por Francisco, a una sola voz proclamaremos y haremos presente que la misericordia del Señor llena la tierra: «Toda la Iglesia podrá encontrar en este Jubileo la alegría de redescubrir y hacer fructífera la misericordia de Dios, con la que todos estamos llamados a dar consuelo a todos los hombres y todas las mujeres de nuestro tiempo. No olvidemos que Dios *perdona todo*, y Dios *siempre perdona*.»

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

13. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ac 4,23-31 / Sl 2 / Jn 3,1-8]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, màrtir (586); sant Martí I, papa (649-656) i màrtir; santa Agatònica, màrtir.

14. □ Dimarts [Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7-15]. Sant Tiburci, màrtir; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, verge i màrtir.

15. □ Dimecres [Ac 5,17-26 / Sl 33 / Jn 3,16-21]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), religiós dominicà, de Galícia; sant Crescent, màrtir; santes Basilissa i Anastàsia, màrtirs a Roma.

16. □ Dijous [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge, i companys màrtirs a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ Divendres [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i màrtirs a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i màrtir; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, verge; beat Baptista Spagnoli, religiós carmelità.

18. □ Dissabte [Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, màrtirs; beat Andreu Hibernon, religiós franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, religiosa carmelitana.

19. □ † Diumenge vinent, III de Pasqua (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ac 1,13-15.17-19 / Sl 2 / 1Jn 2,1-5a / Lc 24,35-48]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, màrtir.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

▮ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels apòstols el producte de la venda, i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▮ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*
Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.
Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.
Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills, que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món.

¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «¿Perquè m'has vist has cregut? Felicitats els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▮ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,32-35)

En el grupo de los creyentes todos pensaban y sentían lo mismo: lo poseían todo en común y nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía.

Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor.

Y Dios los miraba a todos con mucho agrado.

Ninguno pasaba necesidad, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero y lo ponían a disposición de los apóstoles; luego se distribuía según lo que necesitaba cada uno.

Crist respon a la incredulitat de Tomàs. Mosaic del segle XI (fragment), Monestir de Dafni (Grècia)

▮ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. / Me castigó, me castigó el Señor, / pero no me entregó a la muerte. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Éste es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

▮ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama a Dios que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor a Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo, sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Éste es el que vino con agua y con sangre: Jesucristo. No sólo con agua, sino con agua y con sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retenéis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métele en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Éstos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Una assemblea que comparteix

La Pasqua de Crist no és només un esdeveniment de la història, una experiència limitada en l'espai i el temps: trobem el Ressuscitat també «el dia del Senyor», que en el llenguatge del Nou Testament fa referència a la trobada dominical de la comunitat. L'assemblea eucarística, comunitat pasqual, comparteix cada diumenge els dons del Ressuscitat i del seu Esperit: es reuneix per celebrar Crist sempre viu i present enmig del seu poble; per «fer Església» al seu voltant; per compartir, com a Església, l'escolta de la Paraula i la taula del Pa de vida. Tot això és ara signe i realitat: realitat que ja estem vivint; signe del que hem d'esdevenir, quan Jesús ens ensenya a partir el pa i els dons, a partir per compartir en la comunitat cristiana.

El tema central de les lectures d'aquest diumenge és la relació entre la fe i l'amor. La fe en el Senyor ressuscitat madura i es manifesta en l'amor fratern. El personatge central del relat evangèlic d'aquest diumenge és l'apòstol Tomàs, invitat per Jesús ressuscitat a superar la barrera de la incredulitat per arribar a la fe. Tots nosaltres tenim els nostres dubtes. No ens ha d'estranyar que també n'hagin tingut els deixebles de Jesús. El cas de Tomàs expressa l'experiència de tota la comunitat apostòlica. Tomàs no es deixa convèncer per la visió que els altres deixebles han tingut de Jesús. Per creure ell vol veure les mans del Senyor ressuscitat i posar-hi el dit i la mà en el seu costat. L'evangeli d'avui ens relata com Tomàs passa de l'escepticisme a la professió de la fe. La incredulitat de Tomàs ens ha regalat la professió de fe més bella de tot l'evangeli: «Senyor

meu i Déu meu!». La confessió de Tomàs expressa no sols el reconeixement, sinó també la pertinença i l'amor. No diu «Senyor Déu», sinó «Senyor meu i Déu meu». En temps de Jesús, visió i fe anaven juntes, però en el temps de l'Església, la visió ja no cal: en tenim prou amb el testimoni apostòlic.

Quan Tomàs retroba la comunitat dels germans, en ella retroba el Crist. Tot es juga en la relació personal amb el Crist, present enmig del grup dels deixebles. La comunió amb els altres ofereix el context apropiat on s'experimenta la presència del Senyor. La vida de la primitiva comunitat cristiana de Jerusalem és el rerefons vital que dona tota la força al testimoni dels cristians, que com llavors hem de ser «un sol cor i una sola ànima».

Ignasi Ricart, claretian

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Litúrgia i Espiritualitat

Unió Eucarística Reparadora (UNER)

Fundació típicament destinada a laics, instituïda pel beat Manuel González García, el 4 de març de 1910.

La UNER, té diverses branques: dones, conegudes des de sempre com a «Maries del Sagrari»; existeix també la branca dels homes «Deixebles de Sant Joan», i branques juvenils i infantils, i fins i tot una branca per a sacerdots.

La UNER seguint l'ideal del seu fundador, ha de procurar fer companyia a Jesús Sagramentat, Persona Viva, Déu entre nosaltres, al sagrari, a través de l'adoració personal i col·lectiva, i especialment en un sentit sincer, espiritual i profund, ja que el fundador parlà i escrigué tant dels «Sagraris abandonats», com «de l'abandó del Senyor en els sagraris acompanyats»... això porta, a tots el membres d'UNER, a l'exigència d'una vida de pregària i apostolat en consonància amb la base fonamental que és l'Eucaristia.

Cada any tenim una assemblea i mensualment una reunió.

El grup d'UNER, de Lleida, està incorporat al Secretariat de Pietat Popular, i a l'Àrea de Litúrgia i Espiritualitat del Bisbat. Mn. Joaquín Lax és el consiliari.

Eucaristia en sufragi del bisbe emèrit Ramon Malla i Call

Dissabte, 18 d'abril

A les 10 hores, a la Catedral

El Certamen Literari Marià s'amplia a treballs audiovisuals

La Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida ha decidit ampliar els premis del Certamen Literari, creat el segle XIX, als treballs en format audiovisual. Si fa dues edicions, la junta directiva de l'Acadèmia Mariana va donar cabuda als més joves, ara es dona participació a aquells treballs audiovisuals, realitzats amb les noves tecnologies.

En aquesta edició, l'advocació a la qual es dedicarà és la Mare de Déu de la Jonquera, patrona de la Pobla de Cérvoles.

L'edició del Certamen d'enguany estarà doncs organitzada en tres seccions: la primera oberta a la participació dels escriptors que vulguin fer la seva aportació literària o d'investigació; la segona, adreçada als participants en edat escolar que aportin la seva composició literària, i la tercera, dedicada a treballs audiovisuals, en format digital. Tots ells tenen com a data límit per presentar els treballs a concurs fins al 28 de juliol.

El solemne acte final del Certamen se celebrarà el proper 4 d'octubre de 2015, al paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Les bases del concurs es poden consultar a la web de l'Acadèmia Mariana i del Bisbat.

Primer viacrucis conjunt de les confraries de Lleida

Les confraries i germandats de Lleida han protagonitzat, el dissabte 7 de març, un fet històric en organitzar per primera vegada, un viacrucis conjunt a la Catedral Nova i en la qual han participat la major part de les entitats de pietat popular de la nostra ciutat.

Llibre del P. Jesús Sans

El P. Jesús Sans, va presentar el seu llibre *La pregària interreligiosa, avui. Poden pregar juntes les religions?*, el dimecres 4 de març, a la Biblioteca Pú-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

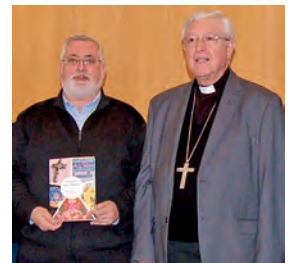
Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes de 10 a 14 h

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 12 d'abril. Divina Misericòrdia:**
—11 h, Confirmacions a Gimènells.
—19.30 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.
- **Dijous, 16 d'abril:**
—19.30 h, conferència a l'IEI.
- **Dissabte, 18 d'abril:**
—17 h, Trobada Diocesana de joves. Parròquia de Montserrat.
—XI Trobada de Formació de Catequistes.

blica, davant d'un auditori que aplegava representants de la majoria de confessions que participen en el diàleg interreligiós, en un acte al qual també va assistir el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris.

L'autor explicava que aquesta obra és el fruit de la reflexió i experiència de molts anys treballant en aquest terreny i que el seu objectiu era respondre a la pregunta que dona nom al llibre.

Cicle sobre «L'amor»

Conferència:

«La humilitat de l'amor de Déu»

A càrrec de **José I. González Faus**, teòleg

Dijous 16 d'abril, a les 19.30 h, a l'IEI

AYUDANDO A VIVIR

La Misericordia, fundamento de esperanza

En el Evangelio de Mateo Jesús nos llama a ser perfectos como lo es Dios, nuestro Padre, perfección que el Evangelio de Lucas traduce por Misericordia.

Ya en el Antiguo Testamento hay un debate continuo entre el Israel pecador y rebelde y el Señor que lo ha elegido y le muestra su Misericordia, con la ternura de una madre o de un pastor que busca el rebaño perdido. Esta capacidad de piedad, que es más que perdón, parecería una debilidad por parte de Dios, pero es la verdad de la mirada del Creador sobre la criatura, la mirada de quien conoce el corazón del hombre, su debilidad y también su buena voluntad.

Es en Jesús donde descubriremos claramente lo que es la Misericordia. Él ha venido a salvar y no a juzgar. Lo afirmará más de una vez y escandalizará comiendo y bebiendo con publicanos y pecadores y prefiriendo a pobres y excluidos. Él no hace acepción de personas.

Conocemos el escándalo que provoca Jesús invitándose a comer a casa de Zaqueo, que reconoce haber malversado dinero en el ejercicio de sus funciones. Y la perplejidad del fariseo que lo había invitado cuando ve que Jesús acepta que se le acerque una pecadora pública y cuya actitud compara, además, con la de su anfitrión: «Le quedan perdonados sus muchos pecados porque muestra mucho amor. A quien poco se le perdona, poco amor muestra». Los mismos Apóstoles se sorprenden cuando Jesús, junto al pozo de Jacob, se pone a hablar durante bastante tiempo con una samaritana conocida por vivir en una situación más que irregular y a la que, incluso, hará confidencias revelándole que Él es el Mesías. Un diálogo tan significativo como aquella escena de la mujer adúltera a la que acaba animando: «Tampoco yo te condeno. Vete y en adelante no peques más». Incluso agonizando en la cruz, tendrá tiempo para mirar hacia un ladrón condenado justamente, y para decirle que le

llevará con él: «Te lo aseguro: hoy estarás conmigo en el Paraíso.»

Este aspecto del Corazón de Cristo es uno de los que tal vez nos cuesta más de entender pero es donde se manifiesta más profundamente el conocimiento que tiene de Dios y del hombre. «No saben lo que hacen» dirá pidiendo a su Padre que perdone a quienes lo torturan hasta la muerte. Se comprende así lo que Jesús siente ante las multitudes que son para Él como ovejas sin pastor: «Venid a mí todos los que estáis fatigados y yo os aliviaré». Ha venido para que tengamos vida y en abundancia.

Pidamos al Señor que nos haga conocer este secreto de su Misericordia que es el fundamento de nuestra esperanza y de la alegría de sabernos queridos. Sigamos creciendo en el amor y en la confianza, aprendiendo a entrar en este amor misericordioso.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737